

ustawa traci moc z dniem uzyskania przez RP członkostwa w UE

(Dz.U. z 2003 r. Nr 223, poz. 2221)

USTAWA

z dnia 29 listopada 2000 r.

**o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu
oraz rynku suszu paszowego**

Opracowana na podstawie: Dz.U. z 2001 r. Nr 3, poz. 19, z 2002 r. Nr 238, poz. 2019, z 2003 r. Nr 223, poz. 2221.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa reguluje organizację rynków:
 - 1) owoców i warzyw, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy,
 - 2) chmielu,
 - 3) tytoniu,
 - 4) suszu paszowego.
2. Do organizacji rynków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) obrót - oferowanie do sprzedaży i sprzedaż,
- 2) chmiel - wysuszony kwiatostan żeńskiej rośliny chmielu uprawnego, zwany również szyszką chmielu,
- 3) produkty chmielowe - proszki, granulaty i ekstrakty, które zostały wytworzone w procesie obróbki chmielu,
- 4) zizomeryzowany produkt chmielowy - produkt chmielowy, w którym alfa-kwasy uległy prawie całkowitej izomeryzacji,
- 5) certyfikat - świadectwo potwierdzające spełnianie przez chmiel lub produkt chmielowy minimalnych wymagań jakościowych,
- 6) świadectwo równoważności - świadectwo potwierdzające spełnianie przez importowany chmiel lub produkt chmielowy minimalnych wymagań jakościowych obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej, wydane przez kraj pochodzenia,
- 7) małe opakowanie chmielu lub produktu chmielowego - opakowanie chmielu lub proszku chmielowego o masie do 1 kg albo opakowanie ekstraktów

- chmielu lub zizomeryzowanych produktów chmielowych o masie do 0,30 kg,
- 8) chmiel nieprzygotowany - chmiel, który poddany został wyłącznie wstępnemu suszeniu i pakowaniu,
 - 9) chmiel przygotowany - chmiel, który został poddany końcowemu suszeniu i pakowaniu,
 - 10) surowiec tytoniowy - wysuszone liście tytoniu odmian uprawianych w kraju,
 - 11) wstępne przetwarzanie surowca tytoniowego - przygotowanie do dalszego przerobu przez producentów wyrobów tytoniowych surowca tytoniowego polegające w szczególności na odżyłowaniu, cięciu, nasączeniu lub dosuszeniu blaszki liściowej,
 - 12) tytoń przemysłowy - tytoń wstępnie przetworzony,
 - 13) grupy użytkowe tytoniu - tytonie :
 - a) odmian typu Virginia, suszone w suszarniach ciepłych ze sterowanym obiegiem powietrza oraz kontrolą temperatury i wilgotności powietrza,
 - b) odmian typu Burley, suszone powietrzem, pod osłoną i bez możliwości fermentacji,
 - c) odmian tytoni ciemnych, suszone powietrzem, pod osłoną i bez możliwości fermentacji,
 - d) odmian tytoni ciemnych, suszone powietrzem z możliwością dosuszenia w suszarniach ciepłych oraz wędzenia,
 - 14) zielonka - lucernę, trawę, esparcetę, koniczynę, łubin, wykę, seradelę oraz zboża, zbierane w stanie zielonym, i inne rośliny pastewne uprawiane na gruntach ornych, skoszone i rozdrobnione w warunkach polowych lub na siewkarniach stacjonarnych przed suszeniem,
 - 15) susz paszowy - materiał paszowy otrzymany z zielonki w wyniku szybkiego jej suszenia gorącymi gazami spalinowymi, zmieszanymi z powietrzem lub gorącym powietrzem,
 - 16) rekompensata finansowa - częściowy zwrot utraconego dochodu z tytułu niewprowadzenia produktów do obrotu.

Rozdział 2

Organizacja rynku owoców i warzyw

Art. 3.

Organizacja rynku owoców i warzyw obejmuje:

- 1) funkcjonowanie grup producentów owoców lub warzyw, zwanych dalej „grupami”.

**pkt 2 i 3 w art. 3
uchylone**

art. 4 uchylony

Art. 5.

1. Grupę wpisuje się do rejestru grup uznanych, jeżeli:

- 1) została utworzona przez co najmniej 5 producentów, dla jednej z następujących grup produktów:
 - a) owoce i warzywa,
 - b) owoce,
 - c) warzywa,
 - d) owoce i warzywa przeznaczone dla przetwórstwa,
 - e) owoce przeznaczone dla przetwórstwa,
 - f) warzywa przeznaczone dla przetwórstwa,
 - g) orzechy,
 - h) grzyby,
 - 2) łączna wartość produktów wytworzonych przez członków grupy i sprzedanych w okresie roku poprzedzającego złożenie wniosku, wynosi co najmniej równowartość 100 tys. euro,
 - 3) działa na podstawie statutu albo umowy, które oprócz wymagań określonych odrębnymi przepisami, ustalają w szczególności:
 - b) warunki dostarczania przez członków grupy informacji dotyczących powierzchni uprawy, wysokości zbiorów, wielkości sprzedaży, cen uzyskiwanych za sprzedawane produkty oraz działań podejmowanych na rzecz ochrony środowiska,
 - c) wymóg przynależności tylko do jednej z grup,
 - d) zasady i tryb na jakich grupa sprzedaje produkty swoich członków.
2. Jeżeli statut albo umowa przewidują odstępstwa od zasady sprzedaży całości produktów za pośrednictwem grupy, odstępstwa dotyczą możliwości sprzedaży przez członka grupy wytworzonych przez niego produktów :
- 1) bezpośrednio konsumentom w ilości nie większej niż 25% całości produktów, jeżeli jest członkiem grupy utworzonej dla grupy produktów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a),
 - 2) bezpośrednio konsumentom w ilości 20% całości produktów, jeżeli jest członkiem jednej z pozostałych grup utworzonych dla grup produktów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b)-h),
 - 3) za pośrednictwem innej grupy, jeżeli produkty te nie są przedmiotem obrotu grupy, której jest członkiem.

**lit. a w pkt 3 w ust. 1
w art. 5 uchylona**

Art. 6.

1. Wniosek o wpisanie do rejestru grup uznanych zawiera:
 - 1) nazwę i siedzibę grupy,
 - 2) rodzaj grupy produktów, o których mowa w art. 5 ust. 1,
 - 3) informację o wartości produktów wytworzonych przez członków grupy i sprzedanych za jej pośrednictwem w poprzednim roku.
2. Do wniosku dołącza się:
 - 1) wypis z Krajowego Rejestru Sądowego,
 - 2) statut albo umowę grupy,

3) dokumenty potwierdzające informację, o której mowa w ust. 1 pkt 3.

Art. 7.

1. Decyzję administracyjną w sprawie wpisania grupy do rejestru grup uznanych wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę grupy w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 6.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych prowadzi krajowy rejestr grup uznanych na podstawie informacji przekazanych przez wojewodów.

Art. 8.

1. Rejestr grup uznanych jest jawny i zawiera:
 - 1) nazwę i adres grupy,
 - 2) datę i numer wydania decyzji o wpisie grupy do rejestru,
 - 3) grupę produktów objętych decyzją,
 - 4) informacje o osobach upoważnionych do reprezentowania grupy.
2. Grupa jest obowiązana informować właściwego wojewodę o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4.

Art. 22.

1. Grupa, która nie spełnia warunków do wpisania do rejestru grup uznanych, może być wpisana do rejestru grup wstępnie uznanych, jeżeli:
 - 1) spełnia warunki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 3,
 - 2) łączna wartość produktów wytworzonych przez członków grupy i sprzedanych w okresie roku poprzedzającego złożenie wniosku, wynosi co najmniej równowartość 50 tys. euro, **art. 9-21 uchylone**
 - 3) opracowała plan działania, określający sposób spełnienia warunków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2.
2. Plan działania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określa w szczególności:
 - 1) okres jego realizacji,
 - 2) aktualny stan w zakresie produkcji, obrotu i wyposażenia grupy w środki techniczne,
 - 3) harmonogram działań w poszczególnych latach kalendarzowych,
 - 4) przewidywane wielkości niezbędnych środków finansowych do realizacji planu.
3. W sprawach wpisania do rejestru grup wstępnie uznanych stosuje się odpowiednio art. 7 i 8.
4. Wniosek o wpisanie do rejestru grup wstępnie uznanych zawiera dane, o których mowa w art. 6. Do wniosku dołącza się plan działania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.
5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych prowadzi krajowy rejestr grup wstępnie uznanych na podstawie informacji przekazanych przez wojewodów.

Art. 24.

1. Wojewoda jest uprawniony do kontroli działalności grup w zakresie przestrzegania warunków wpisu do rejestru grup wstępnie uznanych i uznanych.
2. Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa jest uprawniony do kontroli działalności grup w zakresie:
 - 1) realizacji planu działania, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3,
 - 3) sposobu zagospodarowania produktów niewprowadzonych do obrotu.
3. Czynności kontrolne prowadzone są przez pracowników Urzędu Wojewódzkiego lub Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na podstawie upoważnienia wydanego przez wojewodę lub Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.
4. Osoby przeprowadzające kontrolę są uprawnione w szczególności do:
 - 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części należących do grupy lub jej członków i służących do prowadzenia działalności przez grupę lub jej członków,
 - 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów mających związek z przedmiotem kontroli.
5. Wojewoda oraz Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa opracowują roczne plany przeprowadzania kontroli, uwzględniając w szczególności konieczność skontrolowania co najmniej 10% grup wstępnie uznanych i uznanych, z tym że każda z grup powinna być skontrolowana co najmniej raz na trzy lata.
6. Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przy opracowywaniu planu kontroli, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia kontrolę sposobu wykorzystania co najmniej 30% środków finansowych przekazanych grupom przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

art. 23 uchylony

pkt 2 w ust. 2 w art. 24 uchylony

Art. 25.

1. Wojewoda może wydać decyzję administracyjną o skreśleniu z rejestru grup uznanych lub wstępnie uznanych w przypadku stwierdzenia, że nie spełniają one wymogów niezbędnych do uzyskania wpisu do rejestru.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Rozdział 3**Organizacja rynku chmielu**

art. 26 uchylony

Art. 27.

Organizacja rynku chmielu obejmuje:

- 1) warunki wprowadzania do obrotu chmielu i produktów chmielowych,

- 2) rejonizację upraw chmielu,
- 3) ewidencję plantacji chmielu,
- 4) ewidencję umów kontraktacji, dostawy i sprzedaży chmielu oraz ilości wydanego chmielu.

Art. 28.

1. Do obrotu można wprowadzić:

- 1) chmiel zebrany w kraju i wytworzone z niego produkty, na które wydano certyfikat,
- 2) chmiel lub produkty chmielowe pochodzące z importu, na które w kraju pochodzenia wydano świadectwo równoważności,
- 3) produkty chmielowe wytworzone z chmielu pochodzącego z importu, na które wydano certyfikat,
- 4) zizomeryzowane produkty chmielowe,
- 5) chmiel lub produkty chmielowe w małych opakowaniach przeznaczone do sprzedaży osobom fizycznym na ich własny użytek.

2. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu:

- 1) produkty, o których mowa w ust. 1 pkt 4, zamieszcza na opakowaniu informację o produkcie, jego masie, odmianie chmielu, a w przypadku gdy do wytworzenia produktu użyto więcej niż jednej odmiany chmielu - również o zawartości w procentach (wagowo) każdej z tych odmian w produkcie,
- 2) chmiel lub produkty chmielowe, o których mowa w ust. 1 pkt 5, zamieszcza na opakowaniu informację o masie i przeznaczeniu towaru.

3. W przypadku gdy chmiel lub produkty chmielowe są obejmowane procedurą dopuszczenia do obrotu, w rozumieniu przepisów Kodeksu celnego, do zgłoszenia celnego dołącza się świadectwo równoważności.

4. Jeżeli do zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu chmielu lub produktów chmielowych nie zostanie dołączone świadectwo równoważności lub świadectwo to nie jest ważne, organ celny cofa towar za granicę, a jeżeli cofnięcie towaru nie jest możliwe, może nakazać jego zniszczenie lub wystąpić do sądu z wnioskiem o wydanie orzeczenia stwierdzającego przepadek towaru.

5. Koszty cofnięcia towaru lub jego zniszczenia ponoszą solidarnie: osoba, która wprowadziła towar na polski obszar celny, osoba, która przejęła odpowiedzialność za jego przewóz, bądź każda inna osoba, w której posiadaniu towar ten się znajduje.

Art. 29.

1. Certyfikat na chmiel i produkt chmielowy wydaje wojewódzki inspektor skupu i przetwórstwa artykułów rolnych właściwy ze względu na miejsce położenia plantacji chmielu lub siedzibę przedsiębiorcy wytwarzającego produkt chmielowy, zwany dalej „inspektorem”.

2. Certyfikat wydaje się :

- 1) na chmiel, jeżeli :

- a) został zebrany w określonych rejonach uprawy z plantacji zgłoszonych do ewidencji plantacji chmielu, prowadzonej przez inspektora,
 - b) spełnia minimalne wymagania jakościowe, potwierdzone badaniami laboratoryjnymi,
- 2) na produkt chmielowy, z wyjątkiem produktu zizomeryzowanego, jeżeli :
- a) został wytworzony z chmielu lub produktu chmielowego, na który wydano certyfikat lub świadectwo równoważności,
 - b) został wytworzony w procesie obróbki, nadzorowanym przez inspektora,
 - c) zawartość alfa kwasów w produkcie chmielowym jest nie mniejsza niż w składnikach, z których został wytworzony.
3. Plantacje chmielu, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a), powinny składać się z kwater jednolitych odmianowo.
4. Przepis ust. 3 nie dotyczy plantacji chmielu prowadzonych przez jednostki badawczo-rozwojowe w celach doświadczalnych.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Izb Rolniczych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) rejony uprawy chmielu, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a) , z uwzględnieniem podziału terytorialnego kraju, biorąc pod uwagę czynniki przyrodnicze, tradycyjnie wyodrębnione rejony uprawy chmielu, a także plantacje chmielu założone przed wejściem w życie ustawy,
 - 2) minimalne wymagania co do jakości chmielu w zakresie wilgotności, zawartości zanieczyszczeń organicznych i zawartości nasion, mając na względzie potrzeby przemysłu przetwórczego,
 - 3) sposób sprawowania nadzoru, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b), mając na względzie zapewnienie odpowiedniej jakości wytwarzanego produktu chmielowego.

Art. 30.

1. Zgłoszenia do ewidencji, o której mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1 lit. a), producent chmielu dokonuje najpóźniej do dnia 31 maja roku zbioru.
2. Zgłoszenie zawiera:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres miejsca zamieszkania lub siedziby producenta chmielu,
 - 2) w odniesieniu do każdej odmiany:
 - a) wielkość powierzchni plantacji chmielu,
 - b) określenie miejsca położenia plantacji,
 - 3) nazwę i adres grupy, jeśli składający wniosek jest członkiem grupy.
3. Za powierzchnię plantacji chmielu uważa się:
 - 1) powierzchnię, na której uprawiane są rośliny chmielu, zajęta przez konstrukcję nośną i ograniczoną linią jej zewnętrznych odciągów kotwicznych,
 - 2) pasy brzeżne o szerokości odpowiadającej średniej szerokości międzyrzędzia wewnątrz plantacji i nie stanowiące części drogi publicznej, które umożliwiają uprawę rzędów roślin chmielu znajdujących się między odciągami kotwicznymi,

- 3) pasy przeznaczone na uwrocia, znajdujące się na zakończeniach rzędów roślin, pod warunkiem, że szerokość żadnego z nich nie przekracza 8 m i nie stanowią one części drogi publicznej.

Art. 31.

1. Wniosek o wydanie certyfikatu na chmiel zawiera:
 - 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres miejsca zamieszkania lub siedziby producenta chmielu,
 - 2) rok zbioru,
 - 3) nazwę odmiany lub rodu hodowlanego w przypadku plantacji chmielu prowadzonej przez jednostkę badawczo-rozwojową,
 - 4) informację o rejon uprawy,
 - 5) określenie miejsca położenia plantacji i datę zgłoszenia jej do ewidencji plantacji chmielu,
 - 6) określenie liczby opakowań.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony po przeprowadzeniu przez inspektora kontroli jednolitości odmianowej plantacji lub kwater chmielu, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Kontroli, o której mowa w ust. 2, nie podlegają plantacje chmielu prowadzone przez jednostkę badawczo-rozwojową w celach doświadczalnych.

Art. 32.

1. Kontrola, o której mowa w art. 31 ust. 2, jest przeprowadzana w okresie 30 dni przed planowanym terminem zbioru, na wniosek producenta chmielu złożony najpóźniej do dnia 15 lipca roku zbioru.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien spełniać wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1, 3, 4 i 5.
3. Datę kontroli inspektor ustala z producentem chmielu.

Art. 33.

1. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 31 ust. 1, inspektor pobiera próbki do badań laboratoryjnych oraz dokonuje zważenia i zabezpieczenia chmielu poprzez:
 - 1) zamknięcie oraz zaplombowanie opakowania w sposób zapewniający, że jego otwarcie nie jest możliwe bez naruszenia plomby,
 - 2) opatrzenie każdego opakowania etykietą zawierającą informacje o :
 - a) rejonie uprawy,
 - b) roku zbioru,
 - c) nazwie odmiany,
 - d) numerze opakowania nadanego przez inspektora,
 - e) oznaczeniu producenta.

2. Datę i miejsce czynności, o których mowa w ust. 1, inspektor ustala z producentem chmielu.

Art. 34.

1. Certyfikaty na chmiel wydaje się do dnia 31 marca roku następującego po roku zbioru.
2. W przypadku wystąpienia poważnych trudności ze zbytem chmielu minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek producenta, może w drodze decyzji administracyjnej przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 1, nie dłużej jednak niż do dnia 31 lipca roku następującego po roku zbioru.

Art. 35.

1. Certyfikat na chmiel zawiera:
 - 1) określenie „chmiel certyfikowany zaziarniony” lub „chmiel certyfikowany niezaziarniony”,
 - 2) nazwę odmiany,
 - 3) określenie ilości i numerów opakowań z podaniem masy netto,
 - 4) informację o kraju i rejonie uprawy,
 - 5) rok zbioru,
 - 6) numer certyfikatu i datę jego wydania.
2. Certyfikat na produkt chmielowy zawiera:
 - 1) określenie „produkt chmielowy certyfikowany”,
 - 2) nazwę odmiany lub odmian i procentowy (wagowy udział) każdej z odmian, jeśli do wytworzenia produktu chmielowego użyto więcej niż jednej odmiany,
 - 3) numery certyfikatów lub świadectw równoważności wydanych na chmiel lub produkty chmielowe użyte do wytworzenia końcowego produktu chmielowego,
 - 4) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 4, 5 i 6,
 - 5) oznaczenie miejsca i datę wytworzenia.

Art. 36.

1. Opakowanie chmielu lub produktu chmielowego, na który wydaje się certyfikat, powinno być zamknięte i opieczetowane przez inspektora w sposób zapewniający, że jego otwarcie nie jest możliwe bez naruszenia pieczęci oraz oznakowane w formie nadruku lub wytłoczenia na opakowaniu.
2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:
 - 1) określenie towaru zgodne z certyfikatem, a dla chmielu także określenie „chmiel przygotowany” lub „chmiel nieprzygotowany”,
 - 2) nazwę odmiany lub odmian,
 - 3) numer certyfikatu.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do oznakowania chmielu lub produktów chmielowych pochodzących z importu.

Art. 37.

1. Mieszanie chmielu albo produktów chmielowych odbywa się wyłącznie pod nadzorem inspektora.
2. Chmiel przeznaczony do mieszania powinien posiadać certyfikat, pochodzić z tego samego roku zbioru, tego samego rejonu uprawy oraz być tej samej odmiany.
- 2a. Na chmiel uzyskany w wyniku mieszania wydaje się certyfikat.
3. Dopuszcza się mieszanie certyfikowanego chmielu pochodzącego z tego samego roku zbioru, ale różnych rejonów uprawy i różnych odmian albo wytworzonych z niego certyfikowanych produktów chmielowych pod warunkiem, że mieszanie odbywa się w zakładzie przetwórczym w celu wytworzenia produktu chmielowego.

Art. 38.

1. Przepakowywanie chmielu albo produktów chmielowych, na które został wydany certyfikat może odbywać się wyłącznie pod nadzorem inspektora.
2. Po przepakowaniu każde opakowanie powinno być oznakowane w sposób, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 lub art. 36 ust. 2. W certyfikacie inspektor wpisuje informację o zmianie opakowania i oznakowaniu opakowań.
3. W przypadku podziału partii chmielu lub produktu chmielowego, na którą wydano certyfikat albo świadectwo równoważności, sprzedawca dołącza do każdej części tej partii fakturę lub inny dokument handlowy, w którym umieszcza zgodnie z certyfikatem albo świadectwem równoważności informacje o:
 - 1) dla chmielu:
 - a) określeniu towaru,
 - b) masie netto,
 - c) kraju i rejonie uprawy,
 - d) roku zbioru,
 - e) nazwie odmiany,
 - f) numerze certyfikatu albo świadectwa równoważności i nazwie jednostki, która go wydała,
 - 2) dla produktu chmielowego:
 - a) informacje, o których mowa w pkt 1,
 - b) miejscu i dacie wytworzenia.

Art. 39.

1. Inspektor prowadzi ewidencję umów kontraktacji zawartych między producentem chmielu lub grupą producentów chmielu utworzoną na podstawie przepisów o grupach producentów rolnych i ich związkach a nabywcą chmielu i innych umów potwierdzających przeniesienie własności chmielu oraz ewidencję ilości dostarczonego chmielu.

2. Ewidencja jest prowadzona odrębnie dla :
 - 1) wieloletnich umów kontraktacji,
 - 2) pozostałych umów,
 - 3) umów zawartych przez producentów chmielu,
 - 4) umów zawartych przez grupę producentów chmielu,
 - 5) poszczególnych odmian chmielu.
3. Do ewidencji wpisuje się:
 - 1) oznaczenie stron umowy i datę jej zawarcia,
 - 2) odmianę i rejon uprawy chmielu,
 - 3) rok zbioru chmielu,
 - 4) masę chmielu,
 - 5) cenę 1 kg chmielu.

Art. 40.

1. Kopie wieloletnich umów kontraktacji producent chmielu lub grupa producentów chmielu przekazuje inspektorowi w terminie miesiąca od dnia zawarcia umowy.
2. Kopie pozostałych umów potwierdzających przeniesienie własności chmielu producent chmielu lub grupa producentów chmielu przekazuje inspektorowi po dostarczeniu chmielu nabywcy, nie później jednak niż do dnia 31 stycznia każdego roku.

Art. 41.

Inspektor, w terminie do dnia 1 marca każdego roku, przekazuje Głównemu Inspektorowi Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, zwanemu dalej „Głównym Inspektorem” informacje o ilości chmielu wprowadzonego do obrotu każdego roku oraz o średnich cenach poszczególnych odmian chmielu za 1 kg.

Art. 42.

1. Przedsiębiorca wytwarzający zizomeryzowane produkty chmielowe jest obowiązany przekazywać Głównemu Inspektorowi, do dnia 31 grudnia każdego roku, informacje o ilości wyprodukowanych i sprzedanych zizomeryzowanych produktów chmielowych.
2. Przedsiębiorca prowadzący browar jest obowiązany przekazać Głównemu Inspektorowi, do dnia 1 listopada każdego roku, informacje o ilości i odmianach chmielu zebranego z należących do tego przedsiębiorcy plantacji oraz o miejscu położenia i wielkości powierzchni tych plantacji.

**pkt 6 w ust. 3 w art.
39 uchylony**

Rozdział 4

Organizacja rynku tytoniu

Art. 43.

Organizacja rynku tytoniu obejmuje:

- 1) warunki prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego,
- 2) limitowanie produkcji surowca tytoniowego,
- 3) rejonizację upraw tytoniu.

Art. 44.

1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego wymaga zezwolenia wydanego w drodze decyzji przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego.
2. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się grupom producentów tytoniu i ich związkom utworzonym na podstawie przepisów o grupach producentów rolnych i ich związkach.
3. Zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego wydaje się, jeżeli wnioskodawca dysponuje pomieszczeniami i urządzeniami technicznymi zapewniającymi uzyskanie stabilnego produktu nadającego się do przechowywania i dalszego przetwarzania.
4. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, poza informacjami określonymi w przepisach o działalności gospodarczej, zawiera informacje o:
 - 1) zdolnościach produkcyjnych w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego,
 - 2) urządzeniach technicznych i ich rozmieszczeniu w pomieszczeniach służących do odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego oraz wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się:
 - 1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do nieruchomości, w których ma być prowadzona zamierzona działalność,
 - 2) zaświadczenie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty przeznaczone do prowadzenia zamierzonej działalności gospodarczej spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

Art. 45.

1. Prezes Agencji Rynku Rolnego może cofnąć, w drodze decyzji, zezwolenie, o którym mowa w art. 44 ust. 1, w przypadku gdy przedsiębiorca:
 - 1) nie dokonał płatności za dostarczony surowiec tytoniowy w terminie określonym w umowie kontraktacji,
 - 2) przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 44 ust. 3.
2. W przypadku cofnięcia zezwolenia z powodu przekroczenia określonego w umowie kontraktacji terminu płatności za dostarczony surowiec tytoniowy ponowne zezwolenie w takim samym zakresie może być wydane nie wcześniej niż po upływie:
 - 1) roku - jeżeli termin płatności został przekroczony o 30 dni, ale nie więcej niż do 60 dni,

- 2) 2 lat - jeżeli termin płatności został przekroczony o 60 dni, ale nie więcej niż do 90 dni,
- 3) 3 lat - jeżeli termin płatności został przekroczony o 90 i więcej dni.

Rozdział 5

Organizacja rynku suszu paszowego

art. 56 uchylony

Art. 53.

Organizacja rynku suszu paszowego, zwanego dalej „suszem” obejmuje:

- 1) zasady udzielania pomocy finansowej producentom suszu,
- 2) limitowanie produkcji suszu producentom, o których mowa w pkt 1,
- 3) warunki wprowadzania suszu do obrotu.

Art. 54.

Pomoc finansowa państwa jest udzielana producentom suszu, którzy zostali wpisani do rejestru producentów suszu, zwanego dalej „rejestrem”, prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego oraz spełniają wymagania określone w art. 61 - 66.

Art. 55.

Producent suszu może być wpisany do rejestru, jeżeli posiada urządzenia techniczne:

- 1) umożliwiające produkcję suszu o wymaganiach jakościowych określonych w art. 62,
- 2) zapewniające, że temperatura gorącego powietrza lub gazów spalinowych zmieszanych z powietrzem na wlocie do komory suszenia wynosi nie mniej niż +93°C.

art. 46-52 uchylone

Art. 57.

1. Decyzję administracyjną w sprawie wpisu do rejestru wydaje Prezes Agencji Rynku Rolnego.
2. Prezes Agencji Rynku Rolnego wydaje decyzję o skreśleniu z rejestru, jeżeli producent suszu przestał spełniać warunki niezbędne do wpisu do rejestru lub produkowany susz nie spełnia wymogów jakościowych.
3. Rejestr jest jawny i zawiera imię i nazwisko, adres producenta albo nazwę, adres osoby prawnej oraz imię i nazwisko osób uprawnionych do jej reprezentowania.

Art. 58.

1. Wprowadza się krajowy limit produkcji suszu obowiązujący producentów objętych finansową pomocą państwa.
2. Limit krajowy produkcji suszu z podziałem na województwa ustala corocznie, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rynków rolnych, biorąc pod uwagę potrzeby kraju w zakresie produkcji pasz.

3. Limit krajowy produkcji suszu ustala się na okres jednego roku obrotowego trwającego od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca roku następnego.

Art. 59.

1. Limit produkcji suszu przyznaje producentowi, w drodze decyzji administracyjnej, Prezes Agencji Rynku Rolnego w ramach krajowego limitu, na jego wniosek.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się najpóźniej do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, na który ma być przyznany limit.
3. Wniosek zawiera informacje o :
 - 1) rocznej wielkości produkcji suszu w poprzednim roku,
 - 2) wydajności suszarni i urządzeń przetwarzających susz,
 - 3) wielkości zaplecza surowcowego,
 - 4) rodzaju zielonki, z której produkuje się susz,
 - 5) rodzaju produkowanego suszu,
 - 6) wpisie do rejestru.
4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, nie dotyczy producentów suszu rozpoczynających produkcję tego suszu.

Art. 60.

1. Wielkość limitu przyznanego producentowi suszu jest proporcjonalna do wielkości produkowanego suszu w poprzednim roku, jeżeli wielkość limitu krajowego określonego przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych nie przekracza limitu ustalonego w poprzednim roku.
2. Jeżeli limit krajowy jest wyższy od limitu roku poprzedniego, nadwyżkę dzieli się między producentów.
3. Producent suszu rozpoczynający produkcję może ubiegać się o przyznanie limitu wyłącznie w ramach podziału nadwyżki limitu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 61.

Produkowany susz powinien spełniać następujące wymagania jakościowe:

- 1) mieć zabarwienie zielone, zapach charakterystyczny dla suszu z zielonek i nie zawierać oznak pleśni,
- 2) wilgotność suszu w postaci mączki nie może przekraczać 12% a w postaci brykietów, granul, balotów i siewczki – 14%,
- 3) zawartość białka ogólnego w suszu nie może być niższa niż 15%,
- 4) zawartość włókna surowego w suchej masie suszu nie może być wyższa niż 26%,
- 5) po spaleniu suszu zawartość popiołu nierozpuszczalnego w kwasie solnym nie może być wyższa niż 3,5%.

Art. 62.

1. Do produkcji suszu nie może być wykorzystywana:
 - 1) zielonka podsuszona o wilgotności niższej niż 30%,
 - 2) zielonka z roślin, z których zostały zebrane nasiona.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczególne wymagania co do jakości zielonki przeznaczonej do produkcji suszu oraz metody badań stosowanych w ocenie wymagań jakościowych, biorąc pod uwagę wyprodukowanie suszu spełniającego odpowiednie wymagania jakościowe.

Art. 63.

1. Producent suszu produkujący susz w ramach limitu, o którym mowa w art. 60 ust. 1, jest obowiązany do prowadzenia dokumentacji dotyczącej:
 - 1) ilości wyprodukowanej lub zakupionej zielonki,
 - 2) ilości wyprodukowanego suszu,
 - 3) ilości sprzedanego suszu z podziałem na jego rodzaje,
 - 4) oceny jakościowej zielonki,
 - 5) parametrów jakościowych suszu,
 - 6) zużycia paliwa i energii elektrycznej przy produkcji suszu.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczególny sposób prowadzenia dokumentacji, mając na względzie zapewnienie kontroli produkcji i jakości suszu.

Art. 64.

1. Do obrotu wprowadza się wyłącznie susz:
 - 1) odpowiadający wymaganiom jakościowym określonym w art. 61,
 - 2) w workach papierowych o pojemności do 25 kg, jeżeli jest wyprodukowany w postaci mączki,
 - 3) luzem, jeżeli jest granulowany lub brykietowany,
 - 4) w opakowaniach foliowych, jeżeli jest prasowany w bele.
2. Pomieszczenia składowania suszu powinny być suche, zaciemnione i chłodne.
3. Partię suszu z dobowej produkcji przechowuje się w wydzielonym magazynie kwarantanny przez okres co najmniej jednej doby.

Art. 65.

Każda partia wytworzonego i wprowadzonego do obrotu suszu jest opatrzona kartą informacyjną, zawierającą w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny następujące dane w języku polskim:

- 1) numer partii, datę produkcji, rodzaj suszu, ewentualnie nazwę handlową,
- 2) producenta,
- 3) liczbę i numery worków lub bel, masę jednostkową worka lub beli, masę netto partii,
- 4) okres przydatności,

- 5) przeznaczenie, w tym gatunek i wiek zwierząt, jeżeli susz jest przeznaczony do bezpośredniego skarmiania,
- 6) wilgotność i zawartość białka ogółem,
- 7) sposób stosowania.

Art. 66.

W ramach pomocy finansowej, o której mowa w art. 54, wypłaca się producentowi suszu kwotę stanowiącą równowartość 30 EURO, obliczoną według kursu Narodowego Banku Polskiego obowiązującego w dniu wypłaty, za każdą tonę suszu sprzedanego w ramach limitu, o którym mowa w art. 59.

Art. 67.

1. Producent suszu składa wniosek o przyznanie pomocy finansowej w terminie do 45 dni po zakończeniu I, II i III kwartału roku obrotowego, na który został określony limit.
2. Końcowe rozliczenie pomocy finansowej następuje po zakończeniu roku obrotowego, na który został określony limit, na wniosek złożony przez producenta najpóźniej do dnia 15 kwietnia roku po zakończeniu roku obrotowego, za który ma być dokonane rozliczenie pomocy finansowej.

Art. 68.

1. Wniosek o przyznanie pomocy finansowej zawiera:
 - 1) imię i nazwisko lub nazwę producenta suszu oraz jego adres,
 - 2) okres, za który przysługuje pomoc finansowa,
 - 3) ilość sprzedanego suszu w okresie, o którym mowa w pkt 2,
 - 4) określenie wysokości kwoty pomocy finansowej.
2. Do wniosku dołącza się dowody potwierdzające:
 - 1) ilość sprzedanego suszu w okresie, którego dotyczy wniosek,
 - 2) spełnienie wymagań co do jakości suszu.

Art. 69.

1. Decyzję administracyjną w sprawie przyznania pomocy finansowej wydaje Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w terminie 15 dni od dnia otrzymania wniosku.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rozwoju wsi.

Art. 70.

Kwota przyznawana w ramach pomocy finansowej jest wypłacana przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w terminie do miesiąca od dnia wydania decyzji o jej przyznaniu.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 71.

1. Kto:

- 1) wprowadza do obrotu chmiel lub produkty chmielowe bez certyfikatu albo świadectwa równoważności, przepakuje chmiel lub produkty chmielowe bez nadzoru inspektora,
- 2) znakuje opakowania chmielu lub produktów chmielowych niezgodnie z przepisami art. 36,
- 3) nie przekazuje inspektorowi kopii umów lub innych dokumentów, potwierdzających przeniesienie własności oraz wydanie chmielu,
- 4) nie przekazuje Głównemu Inspektorowi informacji o ilości i odmianach zebranego chmielu oraz miejscach położenia i wielkości powierzchni plantacji chmielu,
- 5) uprawia tytoń poza rejonami uprawy i bez zawartej umowy kontraktacji,
- 6) wprowadza do obrotu surowiec tytoniowy w ilości większej niż określona w przyznanym limicie,
- 7) wprowadza do obrotu susz paszowy nie spełniający wymagań jakościowych podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących i przepisy końcowe

Art. 72.

W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz.U. z 2000 r. Nr 23, poz. 293) w art. 3 w ust. 1:

- 1) w pkt 1 w lit. a) po wyrazie „oleistych,” dodaje się wyrazy „suszem paszowym, zielonką”;
- 2) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) realizacji zadań wynikających z odrębnych przepisów, w szczególności przepisów o organizacji niektórych rynków rolnych.”.

Art. 73.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz.U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369, Nr 98 poz. 473, z 1997 r. Nr 41 poz. 255, Nr 79, poz. 484, z 1997 r. Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:

- „5) finansowanie wydatków związanych z rejestracją i wyposażeniem w środki techniczne grup producentów owoców i warzyw,
- 6) udzielanie pomocy na tworzenie funduszu operacyjnego dla wpisanych do rejestru uznanych grup producentów owoców i warzyw,
- 7) wypłacanie rekompensat finansowych z tytułu nie wprowadzania do obrotu owoców i warzyw,”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wysokość środków przeznaczonych na cele, o których mowa w ust. 2 pkt 5, dla grup producentów owoców i warzyw wpisanych do rejestru grup wstępnie uznanych ustala się w wysokości faktycznie poniesionych kosztów na te cele, z tym że nie mogą one przekraczać:

- 1) 5% - w pierwszym roku,
- 2) 5% - w drugim roku ,
- 3) 4% - w trzecim roku,
- 4) 3% - w czwartym roku,
- 5) 2% - w piątym roku,

udokumentowanych przychodów ze sprzedaży produktów członków grupy.”.

Art. 74.

Traci moc dekret z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 34, poz. 144, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1993 r. Nr 47, poz. 211, z 1996 r. Nr 10, poz. 55 i z 1997 r. Nr 88, poz. 554).

Art. 75.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 4 i art. 9 ust. 1 w zakresie dotyczącym udzielania pomocy finansowej oraz art. 12-14, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
- 2) art. 9 ust. 3 pkt 2 oraz art. 15-21, które wchodzi w życie z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

Załącznik nr 1

Wykaz produktów objętych organizacją rynku owoców i warzyw:

Kod PCN	Wyszczególnienie
0702 00	Pomidory, świeże lub chłodzone
0703	Cebula, szalotka, czosnek, pory oraz inne warzywa cebulowe świeże lub chłodzone
0704	Kapusta, kalafior, kalarepa, kapusta włoska i podobne jadalne warzywa kapustne, świeże lub chłodzone
0705	Sałata (<i>Lactuca sativa</i>) i cykoria (<i>Cichorium spp.</i>), świeże lub chłodzone
0706	Marchew, rzepa, buraki sałatkowe, salsefia, selery, rzodkiewki i podobne korzenie jadalne, świeże lub chłodzone
0707 00	Ogórki i korniszony, świeże lub chłodzone
0708	Warzywa strączkowe, nawet łuskane, świeże lub chłodzone
ex 0709	Inne warzywa, świeże lub chłodzone z wyjątkiem kodów : 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 90 31, 0709 90 39, 0709 90 60
ex 0802	Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane, z wyjątkiem areca (lub betel) i cola - kod 0802 90 30 0
0803 00 11 0	Plantany świeże
ex 0803 00 90	Plantany suszone
0804 20 10	Figi świeże
0804 30 00	Ananasy
0804 40 00 0	Awokado
0804 50 00	Guawa, mango, smaczelina
0805	Owoce cytrusowe, świeże lub suszone
0806 10 10 1	Winogrona świeże
0806 10 10 3	
0806 10 10 5	
0806 10 10 7	
0806 10 10 9	
0807	Melony (łącznie z arbuzami) i papaje świeże
0808	Jabłka, gruszki i pigwy, świeże
0809	Morele, wiśnie, brzoskwinie (łącznie z nektarynami), śliwki i owoce tarniny, świeże
0810	Pozostałe owoce, świeże
0813 50 31 0	Mieszanki wyłącznie z suszonych orzechów z pozycji 0801 i 0802
0813 50 39 0	
1212 10 10	Chleb świętojański strąkowy - szarańczyn (<i>Ceratonia siliqua</i>)

Załącznik nr 2

**Wysokość rekompensat za wycofanie produktów z rynku
w EURO za 100 kg**

Lata handlowe	2001 / 2002	od 2002
Kalafiory	7,48	7,01
Pomidory	5,15	4,83
Jabłka	9,18	8,81
Winogrona	8,55	8,02
Morele	15,12	14,17
Brzoskwinie	11,72	10,99
Gruszki	8,75	8,39
Bakłażany	4,23	3,97